

Een Essay over de Gevalideerde Module 'Kennis' binnen de Neomoderne Wetenschap

In de complexe wereld van kennisproductie biedt de gevalideerde module 'Kennis' een innovatieve benadering voor het verzamelen en valideren van kennis binnen de Neomoderne Wetenschap (NW). Deze module benadrukt het belang van logica, niet als louter een instrument, maar als een centrale pijler om de integriteit van kennis te waarborgen. Door een combinatie van informele logica en één universele Natuurwet te gebruiken, verkent de module de nuances tussen traditionele en moderne wetenschappelijke methoden.

De Rol van Logica in Kennis

De module verdeelt kennis op basis van haar afhankelijkheid van verschillende vormen van logica. Formele logica, die meerdere fundamenteën vereist en waarbij de bewijslast bij de bron ligt, past goed binnen klassieke wetenschappelijke paradigma's. Dit sluit aan bij de moderne wetenschap die de nadruk legt op academische en op theorie gebaseerde kaders, zoals uiteengezet in stellingen 10a en 5i.

Tegelijkertijd berust kennis binnen informele logica op één enkel, maar veelzijdig fundament: de Natuurwet. Dit benadrukt het belang van een holistische en flexibele benadering die NW omarmt, zoals beschreven in stelling 6i. Deze benadering vereenvoudigt complexe fenomenen door ze terug te leiden naar één overkoepelende wet.

De Centrale Natuurwet als Universele Basis

Een centrale stelling binnen de module is dat kennis, vooral die gebaseerd op informele logica, afhankelijk is van de Natuurwet als het enige fundament. Dit suggereert een fundamentele, empirisch bevestigde samenhang van abstracte en concrete werkelijkheden. Volgens NW is alle kennis, verbonden door deze universele eigenschap, intrinsiek consistent en betrouwbaar.

Omgekeerde Bewijslast

Een andere cruciale bijdrage van de module is de omgekeerde bewijslast (beschreven in stellingen 11i en 15), waarbij de verantwoordelijkheid voor validatie bij de ontvanger ligt in plaats van bij de bron. Dit innovatieve idee markeert een verschuiving in de dynamiek van wetenschappelijke discussie en opent nieuwe perspectieven voor ethische implicaties en interacties met traditionele kennisstructuren.

Kennisdomein en Maatschappelijke Erkenning

De module plaatst intuïtie in het domein van de filosofie, in tegenstelling tot de logica-gedreven wetenschappen, zoals gemeld in stellingen 14.2i en 14.11a. NW verkent zorgvuldig de interacties en grenzen tussen academische en maatschappelijke acceptatie in het kennisdomein – een thema dat prominent naar voren komt in stellingen 14.8a-14.12i.

De Gulden Regel als Ethische Richtlijn

Te midden van technologische en wetenschappelijke inzichten roept NW op om te leven en te besturen volgens de Gulden Regel, zoals benadrukt in stelling 14. De gedachte dat ethische overwegingen centraal moeten staan binnen wetenschappelijke praktijk, onderstreept het belang van integriteit en menselijkheid in de voortschrijdende ontwikkeling van kennis en samenleving.

Conclusie

Binnen de gevalideerde module 'Kennis' brengen de vormen van formele, informele en intuïtieve logica inzicht in de veelzijdige aard van kennisontwikkeling. Door deze te combineren met de universele rol van de Natuurwet en door uitdagende concepten zoals omgekeerde bewijslast te omarmen, laat de module zien hoe neomoderne wetenschap streeft naar het creëren van een inclusievere en conceptueel rijke kennismaatschappij. Deze holistische en ethisch verrijkte benadering markeert hoe de eenentwintigste eeuw zich kan richten op coherente en betekenisvolle innovatie.